

**Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis
Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et
Justitiæ, Sive Decisivi Discursus**

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in
quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus
respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum
luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque
omnibus in utroque Foro ...

De Fideicommissis, Primogenitvris, Et Majoratibvs

Luca, Giovanni Battista de

Coloniae Agrippinae, 1690

Disc. VI. Vrbevetana Majoratus. De majoratu ordinato ad favorem senioris
pro administratione ad favorem amnium, non antem pro successione ad
favorem unius, an importet verum majoratum; Et an ex ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74060](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74060)

affectionis potius erga unam quam alteram lineam, dum incertus omnino erat, quinam superextituri essent; Et consequenter consideravit universam familiam tanquam unum genus seu unum corpus, quodque tanquam in Collegio personarum, quae omnes pariformiter supponebantur remota & extranea, haberet hanc prerogativam senior ad instar Decani in Capitulis & Collegijs, quod supra in alijs ponderatum est; Atque cum istis considerationibus procedendum est in hujusmodi questionibus decidendis, pro singulorum scilicet casuum particularibus, & individujs circumstantijs, non autem quid dicant DD. in genere, & quae sit magis vel minus communis cum calculis arithmeticis, & per classes, ut frequenter cum nausea fieri videmus; Unde propterea in penè identicis casibus sub eisdem articulis, & conclusionibus cadentibus, aded diversimodè judicare oportet, quod ignarum vulgus percipere non potest; Difficultatem tamen ut supra in praesenti casu faciebat dicta alia consideratio diversitatis familiarum seu linearum, quodque testator de sua magis intellexerit juxta ponderationem, quae etiam habetur *infra in Romana legati de Carafis disc. 52.* atque ex hoc sentiebam difficultatem contra auctorem, cui proinde consului concordiam, per quam mihi supponitur controversiam habuisse finem.

VRBEVETANA

MAIORATVS

PRO

COMITE MARCO ANTONIO
DE MARSCIANO

C V M

COMITE GUIDO ANTONIO ETIAM
DE MARSCIANO.

*Casus disputatus coram A. C., & resolutus
pro Guido Antonio.*

De majoratu ordinato ad favorem senioris pro administratione ad favorem omnium, non autem pro successione ad favorem unius; An importet verum majoratum: Et an ex istius derogatione facta per Principem resultet derogatio fideicommissi universalis ordinati inter descendentes; Et de alio casu majoratus administratorij, quod non alteret naturam fideicommissi universalis & simplicis, neque importare dicatur verum majoratum seu primogenituram; Et incidenter de puncto, An vocato proximior agnato, suffragetur illa major proximitas, quam agnatus ex latere paterno seu testatoris remotior, habeat cum ultimo moriente per latus maternum de eadem familia.

- 1 **F**acti series.
- 2 **D**e consil. 21. Oldrad., ut fideicommissum suae filius, exiret filii relicto.
- 3 **R**esolutio causa, & de ratione resolutionis.
- 4 **A**ccedente derogatione fideicommissi facti Principum, bona remanent libera.
- 5 **N**on debitor de potestate Principis derogat fideicommissis.
- 6 **Q**uid sit proprie majoratus, vel primogenitura.
- 7 **D**ari potest plura bona dominium, & seorsum penes plures pro communis, & indivisi.
- 8 **S**tant simul bona spectare ad omnes defensionem jure simplicis fideicommissi, & admittuntur non esse penes natu majorem.
- 9 **I**n hoc majoratus administratorio magis, quam in cessorio intrat differentia inter majoratiliam, & illis Hispania.
- 10 **D**e alio casu consensu, in quo bona sub fideicommissio stare debebant indivisa, & de derogatione talis dispositionis, ut non perentiam stantiam fideicommissi.
- 11 **Q**uod proximior gravatus per latus maternum vincat eum, qui esset proximior spectante latere testatoris.
- 12 **C**ontrarium verius, refutato Fulario.
- 13 **D**e alio casu majoratus administratorio.
- 14 **F**ructus, & redditus bonorum dicuntur diversum à bonis.
- 15 **Q**uomodo ista controversia decidi debeant.

DISC. VI.

Antonius de Marsciano, relicta dote filiabus, novem filios masculos aequale haeredes instituit cum reciproca inter eos quae docunque abque filiis decedentes, omnibus ita morientibus, cum substitutione pro medietate ad favorem filiarum, & pro altera ad favorem proximiorum de familia; Pro conservatione item decoris ac ornatus jurisdictionis castro allodialium, quae in ejus hereditate relinquenda. Voluit eorum dominium, titulum, administrationem, & jurisdictionem esse debere penes natu majorem pro tempore, qui fructus & emolumenta fratribus ac alijs successoribus communicaret de duplicata parte pro se retenta, prohibita tamen hereditate per divisionem.

Ex dictis novem filijs, sex obierunt abque prole, unde consolidatis bonis in Ludovico, Bernardino, & Alexandro, isti spreto testatoris precepto, ad divisionem processerunt, deindeque habitantes, de incurfu caducitatis, obtinuerunt a Leone X. dictae divisionis approbationem, cum remissione cujuscumque caducitatis, ac etiam, ut opus esset cum condonatione bonorum, derogando in hac parte dictae testamentariae dispositioni, ea in reliquis omnibus firma manente.

Linea Bernardini in duos ramos, seu colonellos divisa fuit, Raynutij scilicet & Hieronymi ejusque filiorum, atque defuncto sine prole Francisco Antonio ultimo de linea seu colonello Hieronymi hic scripti haeredem Guidum Antonium de altera colonello Raynutij ejus ex sorore nepotem, qui inspecto communi stipite paterno, distabat decimo gradu, Unde propterea Marcus Antonius de eodem colonello Raynutij, defuncto natu magis proximus septimo gradu civili inter omnes etiam natu major, judicium coram A. C. instituit ad hujusmodi portionem defunctam in

vim fideicommissi per dictum Antonium communem stipitem ordinati. Sed stante dicta Apostolica derogatione ex parte rei conventi exhibitae, cum subsequente longissima observantia, succubuit. prodita sententia rei conventi absolutoria, à qua commissi fuit causa appellationis in Rota, ex aliis actoris impedimentis hucusque neglecta prosecutione.

In huiusmodi autem disputatione, in qua pro actore scribebam, duo cadebant puncti seu inspectiones; Primò an adesset fideicommissum perpetuum, successivum & reciprocum, quod adhuc duraret, vel potius illud utpotè conceptum in casu mortis filiorum absque filiis expirasset in iis, qui filios reliquerunt iuxta vulgare *cons. 21. Olyradi*; Et secundò, posito quod dictum tractum successivum ex testatoris iudicio haberet in universa descendencia, an cessasset, ac sublatum esset per dictam Apostolicam derogationem.

De primo puncto disputatum non fuit ob restrictam à iudice factam ad secundum; Dicebat enim ipse nihil referre an fideicommissum ex mente testatoris duraret nec ne, dum posita etiam duratione illi derogatum erat, atque ex hoc secundo motivo, nullatenus primo examinato, ad sententiam processit, opinabatur tamen fideicommissum aliàs durare. Unde propterea in ista causa, ut & in aliis adeò frequenter, expertus sui ingeniorum varietatem, ex qua in dicta præsertim fideicommissaria materia tanta confusio resultat, Ego enim potius habebam difficultatem in primo, quam in secundo puncto.

Præsupposita igitur duratione fideicommissi ad ad favorem omnium descendencium demonstratorum sub nomine filiorum, qui in conditione positi fuerunt; Quatenus pertinet ad secundum punctum dictæ Apostolicæ derogationis, Dicebant scribentes pro reo convento quibus iudex adhaerebat, quod cum hodie in foro extra controversiam sit supremi Principi potestas derogandi fideicommissis, atque Pontifex derogaverit majoratui continenti bonorum unionem in una persona, ita destruxisse videbatur fideicommissi substantiam, & consequenter bona remanserunt libera, perinde, ac si nunquam fideicommissio subiecta fuissent iuxta plenè deducta *apud Ortoth. dec. 249. ubi concordantes*, & quotidie, ac habetur infra in materia derogationis.

Non negabam ego scribens pro actore assumptum potestatis utpotè in foro receptissimum, relicta dubitantium opinione Scholasticis vel Academicis ingenii acuendi gratia, ex frequenter deductis *sub tit. de feudis* ad materiam Bullæ Baronum super eju dem Bullæ subsistentia, ac etiam infra *hoc eodem tit. in proposito alienationis bonorum fideicommissariorum*; Prout non negabam consequentiam seu effectum ex huiusmodi derogatione resultantem; Negabam tamen omnino, cum sensu veritatis, dictum præsuppositum, quod ita derogatum esset substantiæ fideicommissi & dispositionis, cum revera non versarentur in vero ac proprio majoratu, in quo dispositionis substantia consisteret; Majoratus enim vel primogenitura constitui dicitur, ubi ordinatur fideicommissum individuum in una tantum persona deferendum, plurium personarum simultaneum concursum excludens, tanquam per speciem Regni seu feudi Dignitatis, aut aliàs individui, & ad formam iuris Francorum, ex collectis per *Molinam de primogenitura*, & *Mieres de maioratu illorum tractatum initio*, ac omnes, ita ut solus primogenitus vel natus major dicitur hæres & successor, penes quem

de fideicommiss.

totum jus individuum, totumque dominium ac possessio in solidum resideant, quamvis eidem aliqua incumbat necessitas ex fructibus suppeditandi alimenta secundogenitis sub nomine vitæ militiæ, vel appannagii seu alimentorum &c.

Hoc autem absque dubio in præsentis non verificabatur, dum testator pariformiter instituit omnes filios, ac substituit eorum filios & descendentes demonstratos sub nomine filiorum in conditione postorum, iuxta præsuppositum de quo supra; Et sic substantia dispositionis continebat simplex ac ordinarium fideicommissum dividuum ad favorem omnium, cum eorum æquali dominio & possessione, quod de directo adversatur majoratui vel primogenituræ; Et quamvis idem testator prohibuerit divisionem, id non adversatur naturæ simplicis fideicommissi dividui, cum passim detur hæreditatis vel aliorum bonorum dominium commune inter plures, nedum in bonis de sui natura dividuis ex solo iure societatis voluntariæ, seu per testatorem demandatæ, sed etiam in bonis ac iuribus de sui natura individuis, quæ penes plures in solidum esse dicuntur, cum indiviso etiam exercitio, quod quandoque dividi solet, ex iis, quæ in proposito jurisprætorum vel feudi dignitatis cum similibus habentur *sub tit. de feudis in Murmen. disc. 8. & alibi*.

Id autem, quod favore majoris natu dispositum est, verè non continet majoratum iuxta dictam ejus naturam ac operationem, sed solum quandam administrationem ac præminentiam concessam in re communi seniori inter eos, eo modo quo iuxta pluries insinuata in præcedentibus, in Capitulis, & Collegiis, aliisque Tribunalibus vel adunantiis huiusmodi præminentia residere solet penes primam Dignitatem seu antiquiorem, qui *Decanus* vulgò dicitur, gratia melioris administrationis, atque ad tollenda illa inconvenientia quæ frequenter oriri solent in bonis & iuribus, quæ sunt pluribus communia; Et sic est purum accidens, quod non tangit fideicommissi vel dispositionis substantiam, & consequenter per derogationem accidentis dici non potest derogatum esse substantiæ fideicommissi, dum Papa expressè voluit testamentum in reliquis remanere firmum; Ideoque iste erat quidam majoratus improprius, administratorius magis, quam successorius, cui verè & propriè congruere videtur illa differentia, quæ per nostros consideratur inter majoratus Italiæ ac illos Hispaniæ, & iuxta illum majoratum, qui in administratione feudi seu castri dividui consideratur apud *Honded. cons. 70. lib. 2. Maluas. cons. 22. Gratian. discept. 695.* & alios de quibus supra, *discept. & in aliis*.

Cumque non de facili, exceptis mox allegatis auctoritatibus loquentibus de castro vel feudo dividuo, ac aliis percutientibus exercitium jurisprætorum, de quibus ad satietatem *Ciarlin. contr. 222.* habeamus in iure auctoritates descendentes ad hanc speciem, Hinc proinde deducebam ego exemplum satis proximum, ac penè individuum, per quod probatur continuatio fideicommissi, non obstante consimili Apostolica derogatione, *In una scilicet Bononiens fideicommissi de Guidottis*, de qua ad aliud tamen propositum habetur, *hoc eod. tit. disc. 44.*

In eo enim casu testator, instituit filiis cum perpetuo fideicommissio inter omnes descendentes ac diligentissimè descriptis omnibus ejus bonis, etiam minutis mobilibus, mandavit ea omnia semper ac perpetuò remanere debere indivisa sub ad-

B

mini

de LUCA
de
tamentis
et
CVI
9

ministracione aliquorum officialium piorum Locorum, per quos singulis annis fructus, & redditus æqualiter & in capita distribui deberent omnibus descendentibus masculis, & fœminis non maritatis tanquam per speciem divisionis massæ grollæ fructuum seu distributionum, quæ in fine anni fiat inter singulos de aliquo Capitulo seu Collegio, Sed quoniam ista humana stulticia volentium diu vivere, & gubernare bona etiam post mortem, non sunt practicabiles ob plura inconvenientia exinde resultantia, ubi præsertim sequitur personarum multiplicatio, Hinc ferè circa eadem tempora præsentis casus per *Clementem VII.* consimilis derogatio concessa fuit; Illa verò utpote percutiens solum prohibitionem divisionis, ac modum administrandi, non subtulit sententiam fideicommissi, cuius, etiam reciproci lineis duratio firmata fuit per *Rotam in eadem Bonon. fideicommissi. de Guidottis 24. Januarii, & 5. Junii 1648. 25. Januarii & 7. Junii 1649. coram Arguelles*, quarum ultima est impressa *decis. 315. par. 10. rec.* Et hic est casus, non in alio differens, nisi quod illa administratio, quæ ibi aliquibus officialibus sub certa mercede seu recognitione commissa fuerat, in præsentem demandata fuit seniori inter eos, cum mercede partis duplicis, quæ in Capitulis vel Collegiis alicui Dignitari, vel Decano frequenter competere solet; Quinimo dictus casus *Bononiensis*. est fortior, cum percuteret universam hereditatem, in præsentem verò percutiebat solum castra & bona jurisdictionalia aliaque eis annexa, quibus rectè congruit regimen esse penes unum tantum ut *disc. 38. de feud.*

Motivabant etiam scribentes pro reo convento, quod ubi etiam non obstante dicta derogatione, fideicommissum duraret, sublata solum dicta præeminentia majoris natu adhuc illud ipsi debitum esset tanquam proximiori gravati ultimò defuncti, cuius erat immediatus nepos ex sorore, dum hodie in foro receptissimum est, cessante contraria testatoris voluntate, proximitatem ex persona gravati, non autem gravantis regulandam esse, juxta *decis. 21. Orthobon. & passim*, Ad quod probandum adducebant firmitatem per *Fusari. q. 357. in fine, l. b. in individuo de agnato proximioris morientis ita magis attinente per latus maternum.*

Verum reflectendo etiam ad solam veritatem, dixi prædictum *Fusarii* assumptum nulli penitus fundamento innixum esse, unde merito eo nominatim reprobato, non isto loco, sed *q. 404. nu. 12. & seqq.* contrarium habetur per *Rotam decis. 53. par. 7. rec. num. 9.* Quoniam in proposito spectatur illa conjunctio, quæ dependet à testatore, latus autem maternum est omnino extraneum non habendum in consideratione, quod etiam firmiter plures relati per *Orthob. decis. 91. num. 19.* ac habemus etiam in materia feudali cum similibus, ex deductis in *Forolivien sub tit. de emphyteusi disc. 3.* ipseque iudex, quamvis reo favorabilis, movim omnino neglexit.

In proposito item huiusmodi majoratus seu primogenii improprii, ac administratorii magis quam successorii, non percutientis substantiam successionis, quæ jure simplicis fideicommissi omnibus deferatur, id practicavi in *una Romana seu Maceraten de Centini* inter pronepotes Cardinalis *Centini* aliàs de *Asculo*, qui ordinato prius fideicommissi particulari in quibusdam locis montium ad favorem primogenii iure veræ primogenituræ, in reliqua hereditate nepotes vel respectivè pronepotes instituit cum perpetuo descensivo, & reciproco fideicommissi indefinitè ad favorem omnium,

sed quia prudenter cupiebat ab uno tantum uxorem, ideò terminum præscripsit primogenito pro tempore ad ducendam uxorem, eoque electo, secundogenito, & sic successivè, cum dispositione, ut qui uxorem duceret, atque ita, ut magis dicitur, domum faceret, haberet omnium bonorum administrationem, fructus, & emolumenta, cum onere suppeditandi aliis fratribus quædam annuas summas pro victu & vestitu; Hæc autem inferebatur istum esse primogenitum, quod ego negabam, cum substantia successoria resideret penes omnes, dispositio autem prædicta restricta esset solum ad fructus ac redditus, quæ sunt quid diversum ab ipsis bonis juxta distinctionem, de qua *sub tit. de feudis disc. 61. & 62.* & sic erat majoratus improprius, magis administratorii quam successorii, in quo non habetur in consideratione prærogativa lineæ, sed illa ætatis, ut alterius qualitatis, puta, ut in præsentem, ita conjugalibus primo loco juxta formam à testatore præscriptam assumpti cum similibus. Ideoque prorsus erroneum est in hac materia certam regulam seu conclusionem statuere, cum totum pendeat à singulorum casuum qualitate & circumstantiis, non autem ab iis quæ per scribentes in definitionibus, vel consiliis occasione particularium controversiarum in singulis respectivè casibus debentur, cum hic videatur error nimium clarum omni materia, potissimè verò in ista fideicommissaria.

BONON.

PRIMOGENITURÆ DE LUPPARIS.

PRO

MARCHIONE ENEA MAGNANO

CVM

COMITE JOANNE LUPPARO

Casus variè decisus per Rotam, postea concordatus.

Si de tempore facti casus fideicommissi, sit primogenituræ, vel majoratus non essent personæ de genere prius vocato, sit proximiores; An fiat locus remotioribus, seu aliis de genere postea substitutiè vocato, Vel potius successio debeat stare in suspensio, sive in pendulo, donec durat spes vel potentia existentia personarum prius vocatarum, Et an in hoc puncto suspensionis aliqua dignoscatur differentia inter fideicommissa, & primogenituras, ac majoratus; Et an ad hunc effectum differat vacatio per mortem naturalem ab illa contingente per mortem civilem, ratione caducitatis, & contraventionis possessoris.